Ο ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΩΝ

13ο)ο τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος δαπανᾶ ἡ Ρωσία σ' ἐξοπλισμούς

῎Εχει 2372 πυραύλους ἔναντι 1710 τῶν ΗΠΑ

ΤΟ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟ ΤΑΝΚΣ Τ-72 ΑΝΩΤΕΡΟ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὸ ὁπλοστάσιον τῆς Ρωσίας εἰς πυραύλους, φέροντας πυρηνικὰς βόμβας, εἶναι πολὺ ἀνώτερον τῆς Δύσεως. Τὴν πληροφορίαν αὐτὴν παρέχει ἡ ἐτησία ἐπιθεώρησις «Ἡ στρατιωτικὴ ἰσορροπία», τὴν ὁποίαν ἐκδίδει ἐτησίως τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτον Στρατηγικῶν Μελετῶν, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἕδραν τὸ Λονδῖνον.

Ἡ ἔκθεσις ἀποκαλύπτει ἐπίσης ὅτι ἡ καταβαλλομένη ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως προσπάθεια αὐξήσεως τῆς στρατιωτικῆς ἰσχύος εἶναι σχεδὸν διπλασία ἐκείνης, ἡ ὁποία ὑπελογίζετο προηγουμένως.

Νέα στοιχεῖα δεικνύουν ὅτι ἡ Ρωσσία δαπανᾶ σήμερον εἰς ἐξοπλισμοὺς τὰ 13% τοῦ ἐθνικοῦ της εἰσοδήματος, ἐνῶ αἱ Η.Π.Α. δαπανοῦν τὰ 6% περίπου, ἡ δὲ Γερμανία καὶ ἡ Γαλλία τὰ 4% τοῦ ἰδικοῦ των.

«Ὁ ρυθμὸς τῶν ρωσικῶν ἐξοπλισμῶν αὐξάνεται συνεχῶς, ἐνῶ ὁ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν βραδυπορεῖ», λέγει εἰς συνέντευξίν του ὁ δρ. Κρίστοφ Μπερτράμ, διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου. «Ἡ Ρωσσία δὲν ἔχει μὲν παραβῆ τὴν συμφωνίαν περὶ περιορισμοῦ τῶν στρατηγικῶν ὅπλων τοῦ 1972».

ΤΟ ΡΩΣΙΚΟΝ ΟΠΛΟΣΤΑΣΙΟΝ

Ὡς ἀποκαλύπτει ἡ μελέτη, ἡ Ρωσσία ἀπέκτησεν 82 νέους διηπειρωτικοὺς πυραύλους ἐδάφους, 100 νέους ὑδρογονικοὺς πυραύλους ὑποβρυχίων καὶ 30 βομβαρδιστικὰ ἐπηνδρωμένα ἀεροπλάνα μεταφορᾶς ὑδρογονικῶν βομβῶν.

Τὸ πυραυλικὸν ὁπλοστάσιον τῆς Ρωσίας διαθέτει σήμερον συνολικῶς 2.372 πυραύλους ἔναντι 1.710 πυραύλων τῶν Η.Π.Α. Δεδομένου, ὅμως, ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ πύραυλοι εἶναι ἰσχυρότεροι, μεταφέρουν δὲ μεγαλυτέρας πυρηνικὰς βόμβας, ἡ δύναμις τῆς Ρωσσίας εἰς πυραύλους εἶναι ἑξαπλασία τῆς Ἀμερικανικῆς. Ἡ ἰσορροπία ἀποκαθίσταται μέχρις ἑνὸς βαθμοῦ διὰ τῆς Ἀμερικανικῆς ὑπεροπλίας εἰς στρατηγικὰ βομβαρδιστικὰ — 387 ἔναντι 135.

Ἡ ἔκθεσις ἐπιβεβαιώνει, ἐπίσης, τὴν ἀνησυχητικὴν μειονεκτικότητα τῶν δυνάμεων τοῦ ΝΑΤΟ εἰς τὴν Εὐρώπην ἔναντι ἐκείνων τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῶν συμμάχων της. Ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ μετώπου τοῦ ΝΑΤΟ — τῶν Γερμανικῶν πεδιάδων αἵτινες εἶναι ὁ πιθανώτερος χῶρος εἰς τὸν ὁποῖον θὰ διεξαχθῇ μία Σοβιετικὴ ἐπίθεσις — αἱ χῶραι τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας ἔχουν 910.000 ἄνδρας καὶ 19.000 τάνκς, ἔναντι μιᾶς δυνάμεως τοῦ ΝΑΤΟ ἐξ 635.000 ἀνδρῶν καὶ μόνον 7.000 τάνκς.

Εἰς τὴν νοτίαν Εὐρώπην, ἤτοι εἰς τὴν Ἰταλίαν, Ἑλλάδα καὶ Τουρκίαν, τὸ ΝΑΤΟ ἔχει μίαν τυπικὴν ὑπεροχὴν 540.000 ἀνδρῶν, ἔναντι 395.000. Ἐν τούτοις, αἱ δυνάμεις τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας, μὲ τὰ 19.000 τάνκς των, ἔχουν μίαν ὑπεροπλίαν σχεδὸν ἑνὸς πρὸς δύο.

Ἐκ παραδόσεως, τὸ ΝΑΤΟ, ἐβασίζετο, πρὸς ἀντιστάθμισιν τῆς ἀριθμητικῆς του μειονεκτικότητος ,εἰς τὴν καλλιτέραν ποιότητα τῶν ὅπλων του καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἀνθρωπίνου του ὑλικοῦ, λέγουν οἱ εἰδικοὶ τοῦ Ἰνστιτούτου. Ἀλλ' ἡ Δυτικὴ αὐτὴ «ὑπεροχὴ» τείνει νὰ ἐκλείψη.

«ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΤΡΟΜΟΥ»

Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις, κατεσκεύασε πλέον τῶν 1.000 τάνκς τύπου Τ—72, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ἀνώτερα τῶν Δυτικῶν, ἐνῶ τὰ προγραμματισθέντα διὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ 1980 τάνκς τοῦ ΝΑΤΟ εὑρίσκονται εἰσέτι εἰς τὸ στάδιον τῶν σχεδίων.

Οἱ Ρῶσοι, διαθέτουν ἐπίσης ἓν νέον ὑπερηχητικὸν βομβαρδιστικὸν ποὺ ἠμπορεῖ νὰ διεξαγάγη πυρηνικὰς ἐπιθέσεις ἀνὰ ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην καὶ ἕνα νέον πυρηνικὸν πύραυλον, ἀποκαλούμενον ΣΣ—Χ—20, ὅστις προορίζεται, σαφῶς, διὰ νὰ πλήξη Εὐρωπαϊκοὺς στόχους.

Οἱ εἰδικοὶ τοῦ Ἰνστιτούτου δὲν συμμερίζονται τὴν ἄποψιν ὡρισμένων στρατιωτικῶν σχολιαστῶν ὅτι ἡ Ρωσσία προπαρασκευάζει σκοπίμως τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Δύσεως. Λέγουν ὅτι, ἐκ παραδόσεως, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις φροντίζει ὑπὲρ τὸ δέον τὴν πολεμικὴν της ἑτοιμότητα.

Ἡ «ἰσορροπία τοῦ τρόμου», θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ὑπάρχῃ κατὰ τὰ ἑπόμενα πέντε ἔτη, τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο θὰ καταστήσῃ ἀπίθανον τὴν πυρηνικὴν ἐπίθεσιν τῆς Ρωσίας κατὰ τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐν τούτοις, διὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ἰσορροπίαν αὐτὴν κατὰ τὴν ἑπομένην δεκαετίαν, αἱ ΗΠΑ θὰ χρειασθοῦν νὰ λάβουν μεγάλας ἀποφάσεις διὰ τὴν πρόοδον τῆς κατασκευῆς τοῦ νέου πυρηνικοῦ ὑποβρυχίου των Τράϊντεντ καὶ ἑνὸς νεωτάτου πυραύλου ἐδαφικῆς βάσεως.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ, ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ
ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΣΟΦΙΑ ΗΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 58
ΤΗΛΕΦ 221 383

ΑΝΤ. Π. ΚΟΣΚΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται καθ' ἑκάστην εις τὸ ιατρειον του Κορινθου—Παντανάσσης 48 Επι συνεντευξει
ΤΗΛΕΦ 220 878

ΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
-ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΟΡΙΝΘΟΥ — ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ 50
ΤΗΛΕΦ. 274—124
ΣΥΜΒΑΣΙ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

ΝΕΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ — ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ
ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ — ΠΑΡΑΣΙΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΑΝΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 122 — ΕΡΜΟΥ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 222.600 ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ 222.922

Dr ΧΡΗΣΤΟΣ ΙΩ. ΚΛΟΥΚΙΝΑΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΜΟΝΠΕΛΛΙΕ (ΓΑΛΛΙΑΣ)
Ἐγκατασταθεὶς εις Πάτρας δέχεται εις τὸ ιατρειον του Κορίνθου 245-249 τηλ 222-744 καθημερινῶς 8 π.μ. — 1 30 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει Διεύθυνσις οικίας Καποδιστρίου 67 τηλ 321-754

ΝΕΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ - ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ
ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ - ΠΑΡΑΣΙΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΒΑΣΩ ΧΡ. ΚΟΥΛΗ
ΙΑΤΡΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 143 — ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΗΛΕΦ 221-902 — ΠΑΤΡΑΙ

ΣΠΥΡΟΣ Β. ΣΥΡΙΜΠΕΗΣ
ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του, ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 34, 2ος ὄροφος, τηλ. 22—23—23 καθημερινῶς πλὴν Τετάρτης καὶ Σαββάτου, 5—8 μ.μ. κατόπιν συνεντεύξεως.

Η ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΛΙΝΙΚΗ
ΑΛΕΚΟΥ Α. ΜΑΡΑΣΛΗ
ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 3
ΤΗΛΕΦ. 275-141

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἡ συζήτηση νόμου περὶ ΔΕΠΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ κ. ΝΙΚ ΠΑΤΡΩΝΗ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

σον τὸ στεροῦνται καὶ ἀδυνατοῦν νὰ τὸ ἀποκτήσουν. Καὶ ὑποστηρίζω ὅτι πράγματι χαράσσεται κοινωνικὴ πολιτικὴ ΝΕΑ καὶ ριζοσπαστικὴ καὶ ὁλοκληρωμένη.

Στὸ παρελθὸν εἴχαμε ἐξοικειωθῆ μὲ ἕναν ἰδιότυπο ἀρνητικὸν ἐρεθισμὸ τοῦ κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος— στὸ θέμα τῆς κατοικίας— μὲ μέτρο τὴν πρόσκαιρη ὀξύτητα, μαζὶ μὲ περιστασιακὰ φαινόμενα καὶ προβλήματα δοκιμασιῶν τῆς φύσεως, σεισμῶν, κατολισθήσεων, πλημμυρῶν, συγκεντρώσεως ἐργατῶν στὶς πόλεις, προβλήματα προσφύγων, πιέσεις ἀνάλογα μὲ τὴν δύναμη ὡρισμένων στρωμάτων τοῦ λαοῦ καὶ ἀκόμη κάτι μὲ τὶς οἰκονομικὲς ἐπιδιώξεις τῆς ἑκάστοτε ἐποχῆς διὰ τὴν ἀναζωογόνησιν καὶ ἀναθέρμανσιν τῆς οἰκονομίας διὰ μέσου τῆς οἰκοδομῆς (τὸ φαινόμενον τοῦτο, μὲ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα κυριαρχεῖ κατὰ τὴν ἑπταετίαν) μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προβάλλεται ἕνα εἶδος κρατικῆς πολιτικῆς ποὺ κυριαρχοῦσε ὁ ἀπαράδεκτος «πατερναλισμὸς» τῆς ἐλεημοσύνης. Χωρὶς μελέτη καὶ σωστὸ σχεδιασμὸ καὶ πάντοτε μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ πλέγματος τοῦ «γκέτο» (ἐργατικές, προσφυγικὲς κατοικίες) ἢ τὴν πρόκλησιν τῆς εὐνοίας σὲ ἄλλους συνοικισμούς περαιτέρω δὲ καὶ μὲ μία δανειοδοτικὴ πολιτικὴ κατοικίας ποὺ κατέληγε εἰς βάρος τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ὀρθῆς πολιτικῆς ἐπενδύσεων, ἐπιτρέποντας μία ἄνευ προηγουμένου κερδοσκοπία καὶ νῆς καὶ κατασκευῆς.

Πάνω ἀπὸ 30 χρόνια μετὰ τὴν Μικρασιατικὴ καταστροφή, τὸ δεσπόζον πρόβλημα ἦταν ἡ ἀποκατάστασις τῶν προσφύγων ποὺ ζοῦσαν ἐπὶ δεκαετηρίδες καὶ δυστυχῶς ὑπάρχουν καὶ μερικοὶ σήμερα, ὑπὸ τὶς δυσμενέστερες τῶν συνθηκῶν. Πρόβλημα λαϊκῆς κατοικίας γενικώτερα δὲν ἀντιμετωπίσθη, ἐκτὸς ὡρισμένων κλάδων ἢ ἐπαγγελμάτων μέσω τῶν εὐνοηθέντων οἰκονομικῶν συνεταιρισμῶν (Τραπεζικοί, ὑπάλληλοι, δημοσιογράφοι, δικηγόροι καὶ προσφάτως ἀξιωματικοὶ καὶ βουλευταὶ ἀκόμη).

Οἱ λύσεις ποὺ ἐδόθησαν στὴν προσφυγικὴ στέγαση, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων θὰ ἀποτελοῦν κηλῖδα γιὰ τὶς ἐπερχόμενες γενεές: α) προχειρότης ἢ ἔλλειψις ὀργανώσεως, β) χαμηλὴ ποιότης λύσεων καὶ κατασκευῶν, γ) ἔλλειψις ὑποδομῆς, δ) ἀνυπαρξία πολεοδομικῆς ἀντιλήψεως καὶ ἀγνόησις προϋποθέσεων γιὰ κοινωνικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἀνάπτυξη συνθέτουν μίαν ἀθλίαν καὶ φοβερὴ εἰκόνα.

Τὸ πρῶτον ἐπὶ Κυβερνήσεως Νικολάου Πλαστήρα, τὸ 1951, ἀρχίζει νὰ συνειδοποιεῖται ἡ ἀνάγκη τῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς λαϊκῆς στέγης φαρδύτερα μὲ τὸ ὡραῖο ὅραμα τῆς λαϊκῆς κατοικίας καὶ στεγάσεως. Ἦταν ἡ πλέον εὐτυχὴς ἐποχὴ διὰ νὰ ἔχωμε μία ἐντελῶς διαφορετικὴ ὄψη τῶν πόλεων περιοχῆς πρωτευούσης καὶ Θεσσαλονίκης. Δὲν εἶχε ἀρχίσει ἀκόμη ἡ διπολιτικὴ ἐσωτερικὴ μετανάστευσις καὶ συγκέντρωσις πρὸς τὴν Ἀθήνα καὶ Θεσσαλονίκη μὲ τὴν ἐγκατάλειψι τῆς ὑπαίθρου. Τὸ ἔδαφος πέριξ τῶν ἐγκεκριμένων σχεδίων τῶν πόλεων ἦτο ἐλεύθερον διὰ νὰ γίνουν ὀρθοὶ πολεοδομικοὶ σχεδιασμοὶ καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἐγκεκριμένων σχεδίων τῶν πόλεων ἀκόμη ἦτο παρθένον ἀπὸ πλευρᾶς ἀνοικοδομήσεως καὶ ἐσωτερικῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν ὑπαρχόντων σχεδίων. Ἀλλὰ ἡ εὐκαιρία ἐχάθη. Ἡ λαϊκὴ κατοικία, ὡραία ὡς σύλληψις, ἀπέτυχε εἰς τὴν πρᾶξιν καὶ ἀποτελεῖ προειδοποίησιν καὶ παράδειγμα πρὸς ἀποφυγήν. Διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων αἰτίων— ἡ λαϊκὴ κατοικία δὲν εἶχε προσγείωσιν. Τῆς ἔλειπαν οἱ σωστὲς συλλήψεις τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν δυνατοτήτων. Ἔλειπε ἡ τεχνοκρατικὴ προετοιμασία. Ἔλειπε ἡ ὁλοκληρωμένη συνείδησις ὅτι ἡ κατοικία εἶναι κοινωνικὸ ἀγαθό, καὶ ὅτι τὸ στεγαστικὸ πρόβλημα εἶναι ἕνα πολυδιάστατο κοινωνικὸ θέμα ποὺ ἔχει χρέος ἡ πολιτεία νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ νὰ τὸ προστατεύσῃ ἀπὸ τὴν κερδοσκοπία.

Καὶ φθάνουμε πλέον εἰς τὴ δευτέρα φάση μιᾶς «ταξικῆς», ἂς τὸ ποῦμε ἔτσι, οἰκιστικῆς πολιτικῆς δηλαδὴ στὴν ἐργατικὴ κατοικία. Πρόκειται, ὡς γνωρίζετε, γιὰ κρατικὸ φορέα νομικοῦ προσώπου, δημοσίου δικαίου μὲ ὅλα τὰ βραδυκίνητα ἐλαττώματα ἀπηρχαιωμένης γραφειοκρατίας (Νομοθετικὸν Διάταγμα 2963)1954). Μόνον ἐπὶ χάρτου οἱ σκοποὶ καὶ τὰ προγράμματα τοῦ ΟΕΚ., ἐντυπωσιάζουν καὶ δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ἀναλογία διακηρύξεων καὶ προθέσεων μὲ τὴν πράξη ἔτσι ὥστε νὰ προβάλλεται ἡ ἀνάγκη ἐνεργοποιήσεως τοῦ ΟΕΚ καὶ νομίζω ὅτι ὑπάρχει καὶ σχετικὴ πρότασις Νόμου στὴν Βουλή.

Θὰ σᾶς μεταφέρω ἐδῶ ἕνα μικρὸ τμῆμα τῶν λόγων ἀποτυχίας τοῦ θεσμοῦ, ποὺ ἔχει ληφθεῖ ἀπὸ τὸ πλέον ἁρμόδιο πρόσωπο, τὸν σημερινὸ Πρόεδρο τοῦ ΟΕΚ.

Τὰ αἴτια ὀφείλονται:

«...Εἰς τὴν ἔλλειψιν προγραμματισμοῦ, στηριζομένου εἰς τὴν κοινωνικὴν σημασίαν καὶ στήριξιν τοῦ ΟΕΚ τόσον ἐκ μέρους τῆς πολιτείας ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν προνομίων τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ δοθοῦν εἰς τοὺς μισθωτοὺς χαμηλῶν εἰσοδημάτων. Ἀντὶ τούτου κατὰ τὴν διαρρεύσασαν 20ετίαν, ἐνῷ οἱ ἐργαζόμενοι μέχρι 31—12—1974 συνεισέφεραν 5 δισεκ. 500 ἑκατομ., τὸ κράτος ὄχι μόνον δὲν συνεισέφερε τὸ νομοθετημένον ποσὸν τῶν 1.290.000 δραχμῶν, ἀλλὰ οὔτε τὰ προγράμματα ποὺ ἐξήγγειλεν ἐξετέλεσεν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης κοινωνικῆς συμπαραστάσεως διὰ τῆς λήψεως μέτρων ἀνακουφιστικῶν ὥστε νὰ ἐπωμίζεται ὁ ἐργαζόμενος ὅ,τι δύναται νὰ σηκώσῃ!».

Καὶ ἐπὶ πλέον τοῦτο τὸ χαρακτηριστικόν: Ἡ ὀφειλὴ τοῦ Κράτους πρὸς τὸν ΟΕΚ., ἀνερχομένη εἰς 940 ἑκατομμύρια, ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν κατακράτησιν τῶν κρατικῶν ὑποχρεώσεων κατὰ τὴν περίοδον τῆς δικτατορίας. Ἀπὸ τὰ 490 ἑκατ. ποὺ ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὸ κράτος, ἔδωσε μόνον 44 ἑκατομ. Καὶ τὸ ποσὸν τῶν 5,5 δισεκατομ. δραχμῶν ἐκ τῶν ὑποχρεωτικῶν κατακρατήσεων κλπ., τῶν ἐργαζομένων δὲν ἀπερροφήθη ὁλόκληρον. (Μόνον 5 δισ. ἔχουν ἀπορροφηθεῖ διὰ τὴν ἀγορὰν οἰκοπέδων, κατασκευὴ ἐργατικῶν κατοικιῶν, δάνεια αὐτοστεγάσεως). Καὶ ἔχομε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ στεγασθοῦν μόνον 15.500, ἐνῷ οἱ ἄστεγοι δικαιοῦχοι τοῦ ΟΕΚ., τὸ τέλος τοῦ 1974 ἀνήρχοντο εἰς 120 χιλ. Καὶ κάτι ἄλλο ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὴν δανειοδότηση. Ἐδόθησαν δάνεια ἀπὸ 60 χιλ. δρχ., ἕως 480 χιλ., εἰς 36 χιλ. περίπου δικαιούχους. Ἀλλὰ εὐνοήθησαν κατὰ προτίμησιν οἱ ἔχοντες ἀποταμιεύσεις, ἐνῷ ἀντίθεται ἠγνοήθησαν οἱ χαμηλοῦ εἰσοδήματος καὶ μὲ πολυμελεῖς οἰκογενείας ἐργατοϋπάλληλοι.

Δεύτερη αἰτία τῆς ἀποτυχίας τοῦ ὀργανισμοῦ εἶναι: Τὸ εἶδος τῶν κατοικιῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς κατασκευῆς του, οὕτως ὥστε νὰ δημιουργηθοῦν συνοικισμοὶ οἰκιακῶς ἀκατάλληλοι, ἀπὸ πολεοδομικῆς καὶ τεχνικῆς πλευρᾶς καὶ ψυχολογικὰ ἀκατάλληλοι. Ὁ ὅρος «ἐργατικὸς συνοικισμὸς» π.χ. δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωσιν «Γκέτο», διότι διασπᾶ τὸν βασικὸ σκοπὸ τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων ποὺ βρίσκεται στὴν συνδυασμένη συμβίωση διαφόρων κοινωνικῶν στρωμάτων ἀλληλοεξυπηρετουμένων.

Αὐτὴ εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ κυριωτέρου κρατικοῦ φορέως τῆς μέχρι σήμερον οἰκιστικῆς πολιτικῆς, τοῦ ΟΕΚ., εἰς τὸν ὁποῖον μάλιστα μὲ τὸν ἀναγκαστικὸ Νόμο 163)1967 ὑπήχθησαν καὶ οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν Δυτικὴ Γερμανία κάτω ἀπὸ εἰδικὲς προϋποθέσεις.

Ἐπίσης θὰ πρέπει νὰ γνωρίζωμε ὅτι ἀπὸ τοῦ 1972 καὶ διὰ τοῦ Ν.Δ. 1138 «Περὶ ἀναπροσαρμογῆς καὶ βελτιώσεως τῶν στεγαστικῶν προγραμμάτων τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς Κατοικίας», ὅλοι οἱ θεομηνιόπληκτοι, οἱ ἄστοὶ πρόσφυγες καὶ οἱ δικαιοῦχοι τοῦ ΟΕΚ ἐξυπηρετοῦνται μέσῳ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης. Δηλαδή, στὴν πραγματικότητα, τὰ στεγαστικὰ προγράμματα ὅλων τῶν φορέων στεγάσεως ὅπου ἔχει παρέμβει τὸ κράτος, ὑπήχθησαν εἰς τὴν Κτηματικὴ Τράπεζα. Συνέπεια αὐτοῦ εἶναι ὅτι οὐσιαστικὰ ἀνεστάλη τὸ πρόγραμμα ἀνεγέρσεως κατοικιῶν τοῦ ΟΕΚ καὶ ἔχει παραδοθεῖ ἡ ἐργατικὴ στέγασις στὸ ἀπὸ μέρους τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης δανειοδοτικὸ πρόγραμμα μὲ χορήγηση ἐντόκων δανείων αὐτοστεγάσεως. Πόσον οἰκονομικὰ ποιοτικὰ καὶ ἀποδοτικὰ ἀσύμφορη εἶναι αὐτὴ ἡ κατάληξις τὰ ἀντιλαμβανόμεθα ὅλοι μας. Καὶ διὰ τὸν λόγο αὐτὸ τὸ Ν.Δ. 1138)72 τελεῖ ὑπὸ κατάργησιν, διότι ὅ,τι τὸ ἀσύμφορον ἐφηρμόσθη ἀπὸ αὐτὸ τὸ νομοθέτημα. Ἐνῷ ὅ,τι τὸ θετικόν, ὅπως ἡ μέσω τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης ἐκτέλεσις «προτύπων οἰκισμῶν», ἔχει μπεῖ εἰς τὸν θάλαμον ψύξεως καὶ ἀναμένει τὴν ταφήν του.

Τὸ τελικὸ συμπέρασμα ἐκ τῆς κριτικῆς τοῦ παρελθόντος πρέπει νὰ τὸ μνημονεύσωμε μὲ παρρησίαν. Τὸ πλεῖστον τῶν στεγαστικῶν προγραμμάτων, τόσον τοῦ ΟΕΚ., ὅσον καὶ τὸ σύνολον τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης, παρέμειναν στὸ χαρτί.

Κύριοι Βουλευταί, αὐτὴ εἶναι σήμερα ἡ μία πλευρὰ τοῦ νομίσματος, ἡ ἔλλειψις δηλαδὴ οὐσιαστικῆς κοινωνικῆς κρατικῆς πολιτικῆς. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἡ ἄλλη πλευρὰ τοῦ νομίσματος, ὅπου ἡ ζωὴ δὲν περιμένει τὰς λύσεις, ἀλλὰ ἐκβιάζει— καὶ ὁ ἐκβιασμὸς γίνεται τόσον θρασύτερος, ὅσον ὑπάρχει ἡ πρόβλεψις, ὅτι, στὸ τέλος θὰ ἐπιτύχῃ καὶ ἡ πολιτεία θ' ἀνεχθῆ καὶ θὰ ὑποκύψῃ.

Εἶναι ἡ περίφημος αὐθαίρετος οἴκισις. Ἔχομε τὸ δρᾶμα καὶ τὴν πληγὴ τῶν αὐθαιρέτων κατασκευῶν μὲ ὅλες τὶς δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις στὴν διαμόρφωση κυρίως τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης καὶ τὰ προβλήματα βελτιώσεως καὶ δημιουργίας συγχρόνου ἀνθρωπίνης στάθμης, οἰκιστικοῦ περιβάλλοντος.

Ἡ αὐθαίρετη δόμησις ἀπετέλεσε μεταπολεμικὰ τὸν σχεδὸν καθιερωμένο καὶ πλέον διαδεδομένο τρόπο κτήσεως στέγης, γιὰ ἕνα μεγάλο μέρος νοικοκυριῶν καὶ ἰδιαίτερα διὰ τοὺς ἐσωτερικοὺς μετανάστες, ποὺ ἐγκατέλειψαν δηλαδὴ τὴν ὕπαιθρο καὶ ἦλθαν κυρίως πρὸς τὰς περιοχὰς Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης. Ἄρχισεν εὐθὺς μετὰ τὸν τερματισμὸν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τοῦ 1950, συνεχίζεται δὲ καὶ μέχρι σήμερον. Πλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Ἀττικῆς ἐστεγάσθησαν μεταπολεμικῶς διὰ τῆς μεθόδου τῶν αὐθαιρέτων. Τὸ ὕψος τῶν κατοικιῶν ποὺ ἐκτίσθησαν οὕτω πλησιάζουν τὸν ἀριθμὸ τῶν 200.000 ἐνῷ κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἁρμοδίων τὰ δαπανηθέντα μικροκεφάλαια ἀπὸ τοῦ 1950 ἕως 1964 διὰ τὴν αὐθαίρετη δόμηση ἐγγίζουν τὰ 10 δισεκ. δραχμές.

Εἰς αὐτὴν τὴν πλημμύρα τῆς παρανομίας, τί ἔπραττεν ἡ πολιτεία; Ἠνείχετο καὶ ἀνέχεται διότι διὰ τῆς αὐθαιρέτου δομήσεως «ἐβολεύετο», ἔλυνε κατὰ κάποιο τρόπον τὸ πρόβλημα τῆς λαϊκῆς στέγης.

Ἔτσι ἔχομε τὴν χειρίστην λύσιν τοῦ στεγαστικοῦ προβλήματος. Θὰ διατεθοῦν μελλοντικῶς τεράστιες δαπάνες διὰ νὰ φθάσουν οἱ παράνομοι αὐτοὶ οἰκισμοὶ ποὺ σήμερον εἶναι νόμιμοι, καὶ ἀποτελοῦν μέρος ἐγκεκριμένων σχεδίων, σὲ ἀνθρωπίνως ἀνεκτὸν βαθμὸν καὶ ἐντὸς ἀντιστοίχου περιβάλλοντος σὲ πολεοδομικὴ ὑποδομή, κοινωνικήν, οἰκονομικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἐξυπηρέτησιν, μὲ δημοσίους χώρους πρασίνου κ.λ.π. Αὐτὸ τὸ «βόλεμα» τῆς πολιτείας διὰ μέσου τῶν αὐθαιρέτων εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα μεταπολεμικὰ ἐγκλήματα.

Ἀλλὰ κύριοι βουλευταὶ «Οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ». Αὐτὴ ἡ «εἰς τὴν διαπασῶν» ὄξυνσις τοῦ προβλήματος ὁδηγεῖ καὶ εἰς τὴν ἀναζήτησιν λύσεως. Καὶ μοναδικὴ λύσις εἶναι ἡ ριζικὴ ἀλλαγὴ στάσεως. Νέα πολιτικὴ οἰκολογίας καὶ στέγης. Δηλαδὴ οἱ στόχοι καὶ ἐπιδιώξεις τοῦ ὑπὸ ψήφισιν Νομοθετήματος, τῆς Δ.Π.Ο.Σ.

Ἡ ΔΕΠΟΣ., χαράσσει ἀλλαγὴν πορείας, νέα κοινωνικὴ πολιτικὴ κατοικίας.

Τί εἶναι ὅμως ἡ ΔΕΠΟΣ., καὶ τί ἐπιδιώκει; Ἐν πρώτοις εἶναι ἡ συνισταμένη τῆς ἑλληνικῆς ἐμπειρίας καὶ τῆς ξένης πείρας.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ 20ετίαν ἀναζητοῦσαν τὴν ὁριστικοποίησιν τῆς νομοθεσίας των γύρω ἀπὸ τὸ «θέμα κατοικία». Εἰς τὴν Ἀγγλίαν συνεχίζεται βραδέως βελτιωμένη μία παράδοσις. Εἰς τὴν Γερμανίαν πειραματίζονται ἐπιτυχῶς. Εἰς τὰ Σκανδιναβικὰ Κράτη, μὲ πλέον ριζοσπαστικὲς μεθόδους, ἐπιλύουν τὸ «θέμα κατοικία» καὶ «χρῆσις γῆς». Ἐκεῖ ὑπάρχει μιὰ ἄλλη μεθόδευσις καὶ ἀντιμετώπισις τῆς γῆς. Ἐκεῖ δὲν ὑπάρχει σχεδὸν ἰδιοκτησία οὔτε γῆς, οὔτε καὶ κατοικίας. Εἰς τὴν Στοκχόλμην π.χ., τὰ 75% τῶν κατοικιῶν ἀνήκουν εἰς τὸν Δῆμον, ὁ ὁποῖος τὰ ἐκμισθώνει μὲ μικρὰ ἐνοίκια ἢ τὰ παραχωρεῖ ἐπὶ μίαν γενεάν. Ὁ πρώην πρωθυπουργὸς κ. Ἐρλάντερ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Δῆμον Στοκχόλμης διαμέρισμα τῶν 4 δωματίων καὶ κατοικεῖ μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

Τὰ ἀναφέρω ὅλα αὐτὰ διότι στὴν πορεία τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ΔΕΠΟΣ., θὰ ἔχωμεν πολύτιμη βοήθειαν ἀπὸ τὴν πεῖραν τῶν ξένων καὶ στὸ θέμα τῆς χρηματοδοτήσεως καὶ στὴν κατασκευαστικὴ καὶ στὴν δανειοδότηση. Χωρὶς βέβαια νὰ ὑποτιμοῦμε καὶ τὴν πεῖραν τῶν δικῶν μας ὑπηρεσιῶν, διότι ἔχουν θετικὰ στοιχεῖα ἐπιτυχίας καὶ ὅπου ἀπέτυχαν ἔχουν κάτι ἐξ ἴσου σημαντικό. τὸ παράδειγμα πρὸς ἀποφυγήν.

Ἂς θεμελιώσωμε λοιπὸν τὴν νέα κοινωνικὴ πολιτικὴ στὸ «θέμα κατοικία», θεωρημένο πολυδιάστατα στὰ εὐρύτερα πλαίσια τῆς Οἰκολογίας, τοῦ περιβάλλοντος, τῆς ὑποδομῆς, τῶν πολιτιστικῶν χώρων κ.λ.π., ὄχι μόνον διὰ τοὺς μέλλοντες οἰκισμούς, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ὑπάρχοντες. Ὑπάρχουν οἱ μεμψίμοιροι ποὺ τὰ θέλουν ὅλα τέλεια ἐξ ὑπαρχῆς, ποὺ ἐπισημαίνουν τὶς ἐλλείψεις τεχνολογικῆς προετοιμασίας. Στοὺς καλοπίστους αὐτοὺς ὑπάρχει ἡ ἀπάντησις, ὅτι ἡ ζωὴ δὲν περιμένει. «Φτιάχνει καὶ φτιάχνεται μαζί»

Κύριοι συνάδελφοι,

Ὅσον ἀφορᾶ τὸ ἄρθρον 1, συνιστᾶται νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου, ποὺ ἀποτελεῖ δημοσίαν ἐπιχείρησιν καὶ λειτουργεῖ (ἡ ΔΕΠΟΣ) χάριν τοῦ δημοσίου συμφέροντος. Καὶ ἐξασφαλίζει ἀφ' ἑνὸς τὴν πλήρη συμπαράστασιν καὶ τὰ προνόμια ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, ὡς καὶ τὴν ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν. διέπεται ὅμως ἀπὸ τοὺς κανόνας τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας καὶ ἀπολαμβάνει οἰκονομικῆς καὶ διοικητικῆς αὐτοτελείας, ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὴν δυσκαμψίαν τῆς γραφειοκρατίας καὶ τὶς ἐγγενεῖς δυσχέρειες τῶν κρατικῶν φορέων. Ἡ ἵδρυσις ὑποκαταστημάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα πέραν τῆς κεντρικῆς ἕδρας τῆς ΔΕΠΟΣ—εἰς Ἀθήνας — ἐξασφαλίζει τὴν ἀποκεντρωτικὴ δραστηριότητά της».

Περαιτέρω ὁ κ. Πατρώνης ἀνέλυσε κατ' ἄρθρον τὸ νομοσχέδιον.

Ἡ ΔΕΠΟΣ θὰ ἐκτελῆ ἡ ἰδία ἔργα οἰκισμῶν. Ἐπίσης θὰ δέχεται, ἀνάθεσιν ἀπὸ ἄλλους φορεῖς τὴν διὰ λογαριασμὸν των ἐκτέλεσιν ὁμοίων ἔργων. Θὰ ἐκδίδη ὁμολογιακὰ δάνεια κλπ.

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν κατὰ τοῦ νομοσχεδίου πολεμικὴ ἐκτὸς τοῦ Κοινοβουλίου, ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη τόσον ἀπὸ μίαν ἄκραν ἀριστεράν, ὅσον καὶ ἀπὸ μίαν ἄκραν δεξιὰν εἶπε:

Ἡ ἐπίθεσις ἀπὸ τὴν ἄκραν δεξιὰν εἶπεν ὅτι αὐτὴ ἐνεφανίσθη μεταμφιεσμένη εἰς «ἐνδιαφέρον» διὰ τὸ μέλλον τοῦ νομοσχεδίου. Ἐλέχθη ὅτι εἶναι «πρόωρον» διότι δὲν ὑπάρχει ἐπιστημονικὴ ὑποδομή, ἐπεσημάνθη ὁ «γιγαντισμὸς» τῆς ΔΕΠΟΣ δῆθεν «μὲ πήλινα πόδια» καὶ ἐπροφητεύθη ἡ ἀποτυχία της. Βεβαίως, ὑπάρχει καθυστέρησις σὲ θεμελιακὲς μελέτες ὑποδομῆς, ὅπως χωροταξικὴ μελέτη γιὰ ὅλη τὴ χώρα κλπ. Βεβαίως καθυστερεῖ τὸ κτηματολόγιο, ἰδίᾳ μάλιστα τῆς κρατικῆς περιουσίας γῆς καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, διότι ἡ δημοσία γῆ καὶ ἡ παροχή της θὰ εἶναι τὸ βασικὸ ξεκίνημα τῆς ΔΕΠΟΣ. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὑπάρχει λεῖψις σὲ βάθος, πλάτος καὶ ἐν δυνάμει διερευνήσεις τῶν στεγαστικῶν ἀναγκῶν στὸν τόπο μας, ὅτι ὑπάρχει ψαλίδα ἀνωδομῆς καὶ ὑποδομῆς εἰς βάρος τῆς δευτέρας, ὅτι ὑπάρχει ἡ μεγάλη πληγὴ τῶν αὐθαιρέτων, ὅτι ἡ διοικητικὴ δομὴ καθυστερεῖ ἐν σχέσει μὲ τὴν δυναμικὴ τῶν προβλημάτων καὶ τῶν συγχρόνων λύσεών του, ὅτι ἡ Αὐτοδιοίκησις θεσμικὰ ἔχει ὑποστεῖ μίαν μακροχρόνιο ἀποδυνάμωση καὶ ὡς ὀργανωμένος φορεὺς ἔχει ἀσημαντοποιηθεῖ. Ὅλα αὐτὰ ὑπάρχουν, ἀλλὰ καὶ ὑπῆρχαν καὶ ἔχουν πολλῶν, πάρα πολλῶν ἐτῶν ἱστορία.

Ἀλλὰ τὸ οὐσιῶδες εἶναι ὅτι τώρα χαράσσεται νέα γραμμή. Καὶ ἐὰν δὲν ξεκινήσουμε, τώρα ἀμέσως, θὰ ἐδίδαμε πολύτιμον πίστωσιν χρόνου στοὺς κερδοσκόπους. Δὲν εἶναι καθόλου παράδοξο, ὅτι ἔτσι ἐκδηλώνονται τὰ θιγόμενα συμφέροντα τῆς κερδοσκοπίας. Ἐκεῖνοι ποὺ ἐπιδιώκουν ἢ ματαίωσιν τοῦ ὀργανισμοῦ ἢ ὑποταγήν του, ἐμφανίζονται ὡς ὑπερασπισταὶ τῆς μικροϊδιοκτησίας, ταυτίζοντες τὰ ἐπιχειρήματά των μὲ τὴν ἐξ «ἀριστερῶν» ἐπίθεσιν.

Αὐτὴ ἡ ἐπίθεσις συνιστᾶ πλήρη ἄρνησιν οἱουδήποτε θετικοῦ στοιχείου καὶ τὴν τοποθέτησιν τοῦ νομοθετήματος εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς ἐπιδρομῆς τῶν μονοπωλίων διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς ΔΕΠΟΣ καὶ τὴν μέσῳ αὐτῆς κερδοσκοπικὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς λαϊκῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τὴν προώθησιν οἰκιστικῶν λύσεων, ὄχι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ ἀλλὰ τῶν μονοπωλίων, στὶς ἐπιδιώξεις μιᾶς γενικωτέρας ἐξαρτήσεως τῆς Ἑλλάδος. Τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν ἔχει ἐκφράσει ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ὁ Σύλλογος τῶν Ἀρχιτεκτόνων, ποὺ ὅμως ἐπηρεάζεται στὶς κρίσεις του γιὰ τὸ νομοθέτημα ἀπὸ ἰδεολογικὰ μονόδρομα κριτήρια καὶ τὴν πολιτικὴ τοποθέτησι τοῦ φορέως του. (Σημ.: ὑπονοοῦσε Μαοϊκὲς ἐπιδράσεις).

ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΣ κ. ΜΑΥΡΟΥ

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ὁ πρόεδρος τῆς ΕΔΗΚ., κ. Μαῦρος εἶπεν ὅτι κακῶς βάλλεται ὁ τεχνικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Πατρώνης ἀπήντησεν ὅτι οὐδὲν ὑπηνίχθη κατὰ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τοῦ τεχνικοῦ κόσμου ἐν γένει. Ὑπάρχουν, ὅμως καὶ οἱ Σύλλογοι. Ὑπάρχει ὁ Σύλλογος τῶν Ἀρχιτεκτόνων καὶ ὁ Σύλλογος Πολιτικῶν Μηχανικῶν, ποὺ δὲν εἶναι ὀργανικὰ Σώματα τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ δὲν ἐκφράζουν ἁρμοδίως τὰς ἀπόψεις τοῦ τεχνικοῦ κόσμου τῆς χώρας.

Εἶναι δικαίωμά των, συνέχισεν ὁ κ. Πατρώνης, νὰ ἔχουν πολιτικὰς ἀπόψεις, ἀλλά, ἐγὼ ἐπεσήμανα μίαν «σύμπτωσιν» ὅτι καὶ ἀπὸ τὰ δύο ἐξωκοινοβουλευτικὰ ἄκρα ἔγινε πολεμικὴ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, ἡ ὁποία οὐδένα ἄλλον ὑπηρετεῖ ἀπὸ τοὺς κερδοσκόπους. Νομίζω ὅτι ἔπραξα καλῶς νὰ βάλλω καὶ πρὸς τὰς δύο κατευθύνσεις.

Κύριοι Βουλευταί,

Ἐτερμάτισα τὴν εἰσήγησίν μου. Τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον, ὡς ἀνθρώπινον ἔργον, εἶναι φυσικὸ νὰ ἔχῃ τὶς ἀδυναμίες του. Εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν θὰ ὑπάρξουν ἐποικοδομητικὲς προτάσεις, καὶ βελτιώσεις διὰ νὰ ἐπιβεβαιωθῆ καὶ πάλιν ἡ χρησιμότης τῆς κριτικῆς καὶ ἡ καλὴ πίστις τῶν εἰσηγητῶν τοῦ Νομοσχεδίου. Ἐμελέτησα μὲ προσοχὴ ὅσες κριτικὲς θέσεις ἠδυνήθην νὰ συγκεντρώσω καὶ ὑπῆρξαν ἀρκετές, μὲ κοινὴ κατάληξιν τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ νομοσχεδίου. Ὅλοι συμφωνοῦν καὶ ἀποδέχονται ὅτι ἡ διακηρυγματικὴ ἀρχὴ τοῦ Νομοθετήματος, ἡ ἐκ τοῦ Δημοκρατικοῦ μας Συντάγματος ἀπορρέουσα, ὅτι ἡ κατοικία εἶναι κοινωνικὸν ἀγαθόν, ὅτι εἶναι Δικαίωμα τοῦ Ἕλληνος πολίτου καὶ Κρατικὴ ὑποχρέωσις διὰ τὸ σύνολον τῶν πολιτῶν καὶ ἐκείνων ποὺ τὴν στεροῦνται, εἶναι σωστή. Καὶ πιστεύω ὅτι δικαιοῦμαι πλέον νὰ προτείνω εἰς τὴν Βουλὴν καὶ νὰ εἰσηγηθῶ τὴν ψήφισιν τοῦ προτεινομένου νόμου.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ ὁ κ. Πατρώνης, ὁ κ. Ρέντης, εἰσηγηταὶ τῆς πλειοψηφίας καὶ ὁ κ. Τσουδερός. Ὄπισθεν ἡ κ. Ἄννα Συνοδινοῦ

Ὁ κ. Νίκος Πατρώνης ἀναπτύσσων τὴν εἰσήγησίν του ὑπὲρ τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου

ΝΕΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ — ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ
ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ — ΠΑΡΑΣΙΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΣΙΑΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ - ΤΟΥΜΠΑΝΑΚΗ
ΙΑΤΡΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 227—233 ΚΑΙ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ
(Παραπλεύρως τοῦ Πανεπιστημίου)
ΤΗΛΕΦ 222-025 — 277.358

ΛΑΛΑΠΑΝΟΣ Ε. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ — ΡΑΔΙΟΛΟΓΟΣ
—ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΚΑΙ ΛΙΕΓΗ
Δέχεται καθημερινῶς εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἰατροῦ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΛΑΛΑΠΑΝΟΥ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 40, ΚΟΡΙΝΘΟΥ
ΤΗΛΕΦ 277-277 — ΠΑΤΡΑΙ
● Σύμβασις μετὰ τοῦ Δημοσίου — Ο Τ Ε — Δ.Ε.Η. — Ο.Σ.Ε. — κ.λ.π.

Μαθηταί,
Ἐλᾶτε νὰ προμηθευτῆτε τὰ
ΣΧΟΛΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΔΗ
σὲ πλουσία συλλογή, ποιότητα καὶ καλὲς τιμὲς
«ΜΑΥΡΑΚΟΣ»
ΒΟΤΣΗ 42-ΠΑΤΡΑΙ